

καθαρισμού περηφάνη τη έλατηρα του ηθικού νόμου, διότι
 128 οὖτα από τη προκαλούσση σχέτη ιστορικά καρδιάς υποστη-
 ση, και μάλιστα είναι και εποφελές να επιτρέψεται κανεὶς
 ξένων και μόνον ως συνεργούν διήλα στον ηθικό νόμο οριζό-
 νται οὖτα απόκριη έλατηρα (όπου έρεινα του λόγου). Για
 τούτο δεν μάς απομένει τυπού τέλος παρά μόνο να προσδι-
 ούσης προσεκτικά με ποιόν τρόπο καθίσταται έλατηρο ή
 ηθικός νόμος και τι σημαίνει με το ανθρώπινο επιθυμητικό,
 οπαν έκεινος γίνεται ο καθαρισμός του λόγου, μετά επενδύ-
 γεία του σε αυτό. Διότι, το ζητηματικό πώς ένας νόμος μπορεί
 να είναι από ταυτού και άμεσου καθοριστικός λόγος της
 θελητικής (πρόσχημα που είναι δεδιότερο το οικιώδες οἶνος της
 ηθικότητας), αποτελεῖ ενα μέρος πρόσβλητα για τον ανθρό-
 πινο Λόγο και ταυτίζεται με το ζητηματικό. Πώς είναι δυνατή
 με την έλευθερη θέληση. Συνεπώς, δεν χρειάζεται να δείχνειε α-
 priori τον λόγο, για τον οποίο ο ίδιος ο ηθικός νόμος παρέ-
 κει ενα έλατηρο, όλα τι προκαλεῖ στην ψυχή (καλύτερο, τι
 πρέπει να προκαλεῖ), εφ' οօντα αποτελεῖ έλατηρο.

Το οικιώδες κάθε καθαρισμού της θελήσεως μέσω του
 ηθικού νόμου είναι: "Ου καθοιζεται ως έλευθερη θέληση,
 ἀλλα ὅπλος καρδιής συνέργεια αισθητηριακών παραρρη-
 σεων, ἀλλα ἀπόρη και με απόλυτην οὖλων αιτίων και με
 ζητημάτων των κλίσεων, εφ' οօντα θα μπορούσαν να αντί-
 κενται στον νόμο έξετον, και μόνο μέσω του νόμου. Κατά-
 τούτο, συνεπώς, η έπενθέτηση του ηθικού νόμου ως έλατη-
 ρού είναι μόνον αρνητική, και ως τέτοιο μπορεί το έλατη-
 ρο τούτο να γνωρίζει a priori. Διότι οὖτε οι κλίσεις και
 129 κάθε αισθητηριακή παράρρηση θεμελιώνονται στο συνα-
 οθημα, και η αρνητική έπενθέτηση είτε τον συναθηθήματος
 [73] (μέσω της ζητηματικής ποσού πρόσχημα στις κλίσεις) είναι και η
 ίδια συναθηθήματα. Επομένως, μπορούμε να έννοιορυψε a pri-
 orι ουτό ότι ηθικός νόμος ως καθαριστικός λόγος της θελή-
 σεως, με τα εμποδίσει οὓς τις κλίσεις, θα πρέπει να
 προκαλεῖ ενα συναθηθήματα που μπορεῖ να ονομασθεῖ πόνος,
 και έσω έχομε την πρώτη, ιούς και την μοναδική περιττω-
 ση, οπου με δύον a priori έννοιες μπορέσουμε να προσδιο-

ορε τη σήκων μάς γνώμης (έδιο πρόκαται για γνώμη του
 καθαρού πρακτικού Λόγου) με το συναθηθήμα της ίδρυσης ή
 της λύσης. "Ολες μαζί οι κλίσεις (οι οποίες μάλιστα μπο-
 ρούν να συγχροτηθούν και ένα διντότο σύστημα, όποτε η
 ικανοποίηση του λέγεται αποκαη ειδομονιά) συνιπλοτε-
 λούν τον εργαλείο (Selbstzucht, solipsismus). Αυτός είναι
 επει η αίγαπη του έαυτου μαζ, μια ένστη του έαυτου μαζ
 καλή θέληση που φύνει ιτερέρω οὖλη (philautia) είναι η
 αιραράσεων (arrogantia). Ειδυκός η πρώτη ονομάζεται φι-
 λαντία (Eigenthebe), η δεύτερη αιλαζονεία (Eigendankel). Ο
 καθαρος πρακτικος Λόγος περικόπτει ταλάς τη φιλαντία,
 με το να την περιορίζει, επειδή είναι φυγαζή και ένεργος
 μέσα μαζ ήση πρό του ηθικού νόμου, ιστάως υπό τον οδό
 της συμφωνίας με το νόμο αυτόν, όποτε και ονομάζεται
 έλλογη φιλαντία. Άλλα την ιδανονεία την καταρρακτίνει
 επιτέλως, άφοι οὖτε οι αιγώνες της αιτοεκτυπωρεών, οι
 οποίες προηγούνται της συμφωνίας με τον ηθικό νόμο,
 είναι άπορες και καρδιής κάθε δικαιώματο, επειδή αιρεθείσκος η
 δεδιότητα ένος φρονημάτος που συμφωνεί με τον νόμο
 αιτοντα προτελετεί τον πρώτον οδό οης της αίστος του προσώ-
 που (όπως θα καταστηρούμε αιρεθεόρο σε λίγο), και κάθε
 αιθιδίς ισχυρούμος⁴⁶ που προτάσσεται του φρονημάτος
 αιτοντα είναι φυδής και παράνομος. Άλλα η τάση για την
 αιτοεκτυπωρη αιγέται και αιτήη στις δοπες τις οποίες περι-
 κόπτει ο ηθικός νόμος, εφ' οօντα η αιτοεκτυπωρη σημβίζεται
 μόνο στην αισθητηριακή⁴⁷. Συνεπώς, ο ηθικός νόμος κα-
 ταρρακτίνει την άλασσεται. Επειδή, ούτως, ο νόμος αιτος
 αιτοτελετεί δεδιότητα καθη μετρό θετικό, έννον τη μαρεμή
 μάς νοητικής αιτοτητας, δηλαδή της έλευθερίας, για τον
 το, επειδή έξασθηνέται την άλασσεται, σε αντιθέτη με τον
 υποκειμενικό στατιστικό, δηλαδή τις κλίσεις μέσα μαζ, είναι
 συγχρόνως αιτοκαμένο σερβαμοτ, και άφοι μάλιστα την
 καταρρακτίνεται, δηλαδή την ταπεινώνεται, αιτοκαμένο τον
 μεγίστων σεβασμού, αρα επιτης ο λόγος ένος θετικού συνα-
 θημάτος που ουν είναι εμπειρική προελεύσεως και γνωρί-
 ζεται a priori. Συνεπώς, ο σεβασμος για τον ηθικό νόμο